

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. v. 3.
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεσπτῶν 15
261—Γραφείον ὁδ. Βρύμων—261

Ὅσοις γαρ διορ τὸν νόμον έπηροι, πατασι δὲ εἰν ἐτι, γέροντε πάντων ἔργον. (Ιακ. β'. 10). Διάσημος συγγραφεὺς θέλων νὰ παραστήσῃ διὰ παραδείγματος τὴν φήσιν ταῦτην μετεχειρίσθη τὴν ἀκόλουθον παρομοίωσιν. Γιποθέσωμεν λέμβον ἐντὸς μεγάλου ποταμοῦ, πλήρη ἀνθρώπων ὃ καιρὸς εἶναι θελλαλῶδης, ὃ ἀνεμός, βοῶς, βρονταὶ κροτοῦσι, τὸ ύδωρ διατελεῖ ἐν ταραχῇ καὶ ὃ φοῦς εἶναι ὅρμητικός οὐδεμίᾳ λέμβος ὀνόμαται ν' ἀντίσχῃ ἐπὶ πολὺ ἐν τοιαύτῃ θελλαλῇ. Ἀλλ' ἴδου λέμβος πλήρης ἀνθρώπων. Ἀκούμεν τὰς κραυγάς των ἐν μέσῳ τῶν κράτων, τῶν βροντῶν. Φοβοῦνται τοὺς ἀπέναντι αὐτῶν βράχους πῶς δύνανται νὰ σωθῶσιν; Ἐὰν μόνον ἡδύναντο νὰ σχύθωσιν ἐντὸς τοῦ στενοῦ ἑκείνου κόλπου θὰ ἐσώζοντο. Τώρα ὑποθέσωμεν ὅτι ἀνθρώποι ἐπὶ τῆς ὅχθης ρίπτουσι πρὸς αὐτοὺς ἀλυσιν· τὸν λαμβάνουσι, καὶ χαρουσιν ἐπὶ τῇ πρόσδοκίᾳ τῆς ἀπαλλαγῆς των, ὅταν αἴφνις ἐνῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς ὅχθης σύρουσι, εἰς τούς κρίκους τῆς ἀλύσιας. Θραύσται — οὐχὶ δέκα κρίκους, ἀλλ' εἰς τὸ δύνανται τότε γὰρ πράξια. Νὰ ρύθμωσιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, λέγει ἔτερος. Μαζὶ μὲν πρέπει νὰ εἴπῃ τις εἰς τὸν ἀμαρτωλὸν διοιτο· εἴναι μίαν παραβῆτανόλην — ἔνα κρίκον τῆς ἀλύσιας — πάσας παραβαίνει.

ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

Παραδέτομεν σήμερον τὴν εἰκόνα τοῦ ἄγγλου βουλευτοῦ κ. Richard ὅστις τῇ 15 Ιουνίου ἀπελθόντος ἔφερε πρότασιν εἰς τὸ ἄγγλικὸν κοινοβούλιον περὶ πρωτοβουλίας τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τῇ ἐλαττώσει τῶν στρατιωτικῶν ἔξοπλιδμῶν. Συγχρόνως δὲ ἐπὶ τῇ εὐχαρίσταυτή δημοσιεύσειν μετάφρασιν ἐμβριθούς ἀρθρού ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γράφεντος ὑπὸ τοῦ Δρ. Λέοντος Λέοντος, ἔχοντος ὡς ἔξτης.

«Δὲν δυνάμεθα βεβαιώς νὰ μεμφῶμεν τὸν παρόντα αἰῶνα διτὶ ὑστέρησεν. Ἐν τῇ προοδῷ ὑπὸ πάσσοι ἐπο-

ψιν. Τὰ ἔθνικὰ δίκαια ἔξασφαλίζονται καὶ διατηροῦνται μετὰ στιβαρᾶς καὶ κρατερᾶς χειρός· διτὶ δήποτε διακινδυνεύει τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους ἀπὸ μακρόθεν κατοπτεύεται· διτὶ δύναται νὰ προαγάγῃ τὴν ἀνθρωπίνην εὐδαιμονίαν ἐπιδιώκεται μετὰ ζήλου. Ἄμα ως ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, ἡ αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι προσκαλέσωσι τοὺς παραγωγεῖς ἡ βιομηχάνους τοῦ κόσμου νὰ ἐπιδείξωσι τὰ ἔργα των, ἀμέσως, τὰ εὐγενέστερα τῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας προϊόντα, φέρονται εἰς ἐπίδειξιν. Ἄμα ως πρόσθλημα ἐπιστημονικὸν, μυστήριον τῆς φύσεως, ἡ φυσικὸν πρόσκομμα ἐπιπροσθεῖ τῇ ὁδῷ ἡμῶν, ἀμέσως αἱ ὑψηλότεραι προσπάθειαι τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας τίθενται εἰς ἐνέργειαν διπας τὸ λύσωσιν ἡ κατακτήσωσιν. Ἐν δημως ἀντικείμενον ἐπὶ τοῦ ὅποιου δὲν κατεβλήθη ἵκανη σπουδαιότης εἰσέτι εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς Ειρήνης θέμα. Ἐν τῇ παρούσῃ στιγμῇ ἡ Εὐρώπη, ἥτις καυχᾶται διτὶ εἶναι ἡ μᾶλλον προωδευμένη μάλιστα δὲ ἡ μᾶλλον ἡθικὴ οἰουδήποτε ἐτέρου μέρους τῆς ὑφηλίου, παρουσιάζει τὸ παράδοξον θέαμα τῆς διατηρήσεως ἐκατομμυρίων ἐνόπλων ἀνδρῶν ἐτοίμων νὰ φέρωσι τὴν πανολεθρίαν ἐπὶ τῆς χώρας ἐκάστου αὐτοῦ. Ἀριθέει ἡ κατάστασις αὕτη τῇ 19 ἐκατονταετορίδι; Μίναι τοῦτο τὸ κατόρθωμα τοῦ πολιτισμοῦ; Τὸ χείριστον δὲ εἶναι διτὶ οὐδαμοῦ βλέπομεν καταβαλλομένην προσπάθειαν πρὸς κρείττονα τῶν πραγμάτων τούτων διαρρύθμισιν σύμφωνον πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰ ἀληθῆ ἡμῶν συμφέροντα.

«Ἡ ἀληθεία κεῖται ἐν τούτῳ διτὶ καίτοι ἐκατοντατηρίδες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως εἰδους τινος δημοσίου νόμου ἐν Εὐρώπῃ, πόλιν ἐτὶ ἀπέχομεν τοῦ νὰ διαρρύθμισθωμένως εὐτύχης οἰκωγένεια ἐπικρατεῖσιν, ζῶντες ἐν καλῇ συμφωνίᾳ πρὸς ἀλλήλους. Τοσαύτη ὑπάρχει ἀντιζηλία, τοσαύτη δυσπιστία, καὶ τοσαύτη προθυμία εἰς τὸ καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ πανικοῦ ἐν πάσῃ κινήσει, δύσον καὶ ἀν αὐτη ἡ ἀσήμαντος, ὥστε μόλις δύναται νὰ ῥηθῇ διτὶ διατελοῦμεν

ποτὲ ἀπηλλαγμένοι πολέμου η συνταράξεως. Ἡδυ-
νάμεθα νὰ φαντασθῶμεν διὰ τὰ φυσικὰ η ἀποκτηθέντα
ὅρια τῶν ἐπικρατειῶν θὰ ἀνεγνωρίζοντο ικανός,
ἀλλ' ἐν τῇ στιγμῇ ταύτῃ δυσκολίας ως πρὸς τοῦτο
ὑπάρχουσι μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας, τῆς
Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας, τῆς Ελλάδος καὶ Τουρ-
κίας, ως καὶ μεταξὺ πολλῶν ἀλλών χρατῶν. Ἡ ἐ-
λευθερία καὶ ἀνεξαρτησία τῶν Κρατῶν ἀναγνωρίζον-
ται, ως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτούς γνήσιας πε-
ραν τῶν ιδίων αὐτῶν συνόρων, ως πρόκλησιν καὶ ἐπι-
δρομήν. Τὸ χειρίστον δὲ εἶναι διὰ τὰ κυριώτερα τῆς
Εὐρώπης κράτη ἀπέκτησαν μεγάλας κτήσεις ἐν Ἀσίᾳ,
Ἀφρικῇ καὶ Ἀμερικῇ, καὶ ἐν τῇ προθυμίᾳ αὐτῶν νὰ
διατηρήσωσιν η ἐκτείνωσι τὰς κτήσεις των, φοβούν-
ται πολλάκις τὸ ἐν τῷ ἄλλῳ, καὶ νέους ἔγειρουσι κιν-
δύνους ἐντὸς τῆς Εὐρώπης. Οἱ κίνδυνοι πωρόνται καθα-
ρῶς εὐρωπαϊκῶν πολέμων θὰ ἐμειούντο, ἀλλ' ἀπεναν-
τίας πολλαπλασιάζονται ἐκ τῶν ἀντιμαχομένων ἀξι-
ώσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν ἐπὶ ἐπικρατειῶν καὶ
χωρῶν ἐν τῇ ἀπωτέρᾳ. Ἄνατολῇ η τῇ ἀπωτάτῃ Δύ-
σει. «Οπως δήποτε εἴτε ἐγκτὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπικρα-
τείας, ταραχεῖ καὶ ἔριδες φύονται, λίαν συνεχῶς,
καὶ χρειάζεται πᾶσα φροντὶς καὶ φρόνησις καὶ η ἴσχυ-
ρωτέρα θέλησις πρὸς ἀποτροπὴν συχνῶν ἐμπρησμῶν.
Μία κακὴ συνέπεια τοῦ φόβου καὶ τῆς μετεώρου τῶν
πραγμάτων καταστάσεως μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, εἶναι η
δημιουργία ἐσφαλμένης γνώμης διὰ τὸν ἐθνος εἶναι
ἀσφαλεῖς ἐάν διατηρῇ μεγάλους στρατοὺς καὶ ναυτι-
κὰς δυνάμεις. Πρὸ πολλοῦ χρόνου ὁ Μοντέσκιος εἶπεν:
«Νέα ἀσθένεια ἔξηπλωθε ἀνά τὴν Εὐρώπην, ητὶς κα-
τέλαβε πρίγκηπας, καὶ ἔφερεν αὐτὸν νὰ διατηρῶ-
σιν ἀσυνήθι ἀριθμὸν στρατοῦ. » Εχει τοὺς παροξυσμούς
τῆς καὶ καθίσταται κατὰ ἀνάγκην μολυσματική δι-
ότι ἀμα κράτος τι αὐξήσῃ τὸν στρατὸν αὐτοῦ τὰ
ἄλλα ἀμέσως τὸν αὐξάνουσι, οὕτως ὡστε οὐδὲν κερ-
δαίνουσιν η κοινὸν ὅλεθρον. Ἐκαρδος μονάρχης ἔχει ὑπὸ
τὰ ὥπλα τοσούτους ἐνόπλους ὅσους ὑδύνατο νὰ ἔχῃ
ἐάν ὁ λαός του ἐκινδύνευε νὰ ἔσοντωθῇ, καλοῦσι δὲ
τὴν ἀντιζηλίαν ταύτην πάντων πάντων εἰρή-
νην.» Ταύτο εἶναι καὶ σήμερον, καὶ μάλιστα ὑπέρ
ποτε χείρον. Ἄλλα τὸ κακὸν εἶναι τοῦτο, διὰ τὸ
μεγάλων στρατῶν καὶ ναυτικοῦ συνεπάγεται
βαρεῖς φόρους, καὶ αὔξησιν τοῦ δημοσίου χρέους, τὰ
ὅποια εἶναι δυστρόητα, πρὸ πάντων ἐν χρόνοις καθ'
οὓς τὸ ἐμπόριον δὲν εἶναι ζωηρόν, η γεωργία εἶναι ἐν
ἐκπτώσει καὶ τὸ ἡμερομίσθιον χαμηλόν.

Ἡ ἀληθὴς δαπάνη τῆς πολιτικῆς τοῦ πολέμου,
ἐπιδιωκομένη μετὰ τοσαύτης ἀξιοθηρυνήτου ζέσεως ἐν
Εὐρώπῃ, δὲν δύναται εὐκόλως νὰ ὑπολογισθῇ. Τὸ
πρῶτον καὶ κύριον ὅλθρον ἐν τῷ λογχωταμῷ εἶναι ἡ
ἀφίξεις τοῦ ἀνθρούς τῆς ἀνδρικῆς ἡμῶν ἡλικίας ἀπὸ
πυραγωγικῆς εἰς ἀγόνον ἐργασίαν, η διακοπὴ τῶν

σπουδῶν, η παραμέλησις τῆς ἐργασίας, η κατανάλωσις
τῶν καλλιτέρων ἐτῶν τοῦ βίου εἰς τὸ συγκριτικῶς ὄκ-
νητρὸν ὅργον, τὰς ἐκγυμνάσεως καὶ ἐπιθεωρησεως, βι-
ωσεως ἐν στρατῷ καὶ ἀψιμαχίας. Ἅποτιθεμένου διὰ
3,000,000 ἀνδρῶν ἔχουσι τοιαύτην ἐναγχόλησιν, οἵ-
τις λαμβάνουσι ως ἐλαγιστὸν ὄρον τοῦ ἡμερομίσθιου
αὐτῶν 10 σελίνια τὴν ἑδρομάδα, καὶ τρίς τὸ ποσὸν
τοῦτο ως τὴν ἀξίαν τοῦ προϊόντος τὸ ὄποιον θὰ ἥδυ-
ναντο ως παραγάγωσι, ἔχουμεν σκέψης ἐπηρίπαν ἀπώ-
λεικα ὑπὲρ τὸ 200,000,000 λιρῶν στερλίνων, προ-
ερχομένην μόνον καὶ μόνον ἐκ τῆς ὀκνηρίας των. Ἄλλ'
εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προσθέσωμεν σχεδὸν ἵστον ποσὸν
διὰ τὴν δαπάνην τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ητὶς
περιλαμβάνει οὐ μόνον τοὺς μισθούς τῶν ἀξιωματι-
κῶν καὶ ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ ὑλικοῦ, ναυτάθ-
μων καὶ λοιπὰς βιομηχανίας τὰς συνδεδεμένας πρὸς
τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν. Ἐμποροὶ καὶ τραπεζί-
ται δυσφοροῦσιν διὰ τὸ κεφάλαιον κείται ἀγονον.
Ἄλλα φαντασθῆτε τὴν ἀπειρόν κατανάλωσιν κεφα-
λαίου εἰς πυροβόλα καὶ πολεμοφόδια πάσης περιγρα-
φῆς, εἰς πλοϊκὰ γυγαντιαῖον μεγέθους καὶ ὑλικοῦ δα-
πανηροτάτου.

Ἐντὸς τῶν τελευταίων δεκατεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ
τοῦ 1865—1879 ἐν τοῖς βασιλικοῖς τῆς Ἀγγλίας
ναυτάθμοις καὶ διὰ συμβολαίων ἐναυπηγήθοσιν σι-
δηρόφρακτα, ξύλινα καὶ μικτὰ πλοῖα ἀξίας 13,000,
000 λιρῶν. Ἄλλα ταῦτα μηδὲν εἶναι πρὸς τὴν ἀξίαν
τῶν πλοίων τῶν πολεμικῶν τὰ ὅποια κείνται ἀχρη-
στα ἐν τοῖς νεαροῖς. Τὸ ναυαρχεῖον δίδει μὲν ἐργα-
σίαν εἰς τεχνήτας, ἀλλ' η ἐργασία των αὐτῆς δὲν εἶναι
παραγωγική. Ἄλλα πόση ζημία δὲν προερχεται ἐκ
τῶν σταθερῶν μεταβολῶν ἐν τῷ τρόπῳ τῆς πολεμι-
κῆς. Ἐκατομμύρια θάπτονται εἰς κατασκευὴν δύχυρω-
μάτων, τὰ ὅποια ως τὰ πολλὰ ἀποδείκνυνται ἀχρη-
στα τὴν στιγμὴν καθ' θητὴν ἡ δύναμις αὐτῶν δοκιμασθῆ.

Θὰ ἐνόμιζε τις βεβαίως διὰ τὸ Μεγάλην Βρετανία
εἶναι πάντων τῶν κρατῶν ἀσφαλεστέρα ἀπὸ ξένης
ἐπιδρομῆς, καὶ διὰ ἐνεκα τοῦ μεγέθους τῶν ἀποικιῶν
καὶ ἔξαρτημάτων αὐτῆς, αἱ πλεισταὶ τούτων λίαν
ἀπέχουσι τοῦ νὰ ἔχωσιν ἀντιζήλους φιλοδοξίας. Ἄλλα
πάλιν κραυγὴ ἔγειρεται διὰ τὸ Ρωσίας ἔχει κακόδουλα
σχέδια κατὰ τῶν Ἰγδιῶν ἀνθρώπων νοήμονες ἀπέ-
δειξαν λίαν ἐπαρκῶς τὸ μάταιον τῆς χυμαίρας ταύ-
της, καὶ οἱ χρόνος ἀπέδειξε πόσον κενοὶ ὑπῆρχαν οἱ
φόβοι τῶν διανοίαν ἐπὲν τοῦ θέματος τούτου. Μολοντοῦστο
μεθ' ὅλας τὰς εὐνοϊκὰς ταύτας περιστάσεις τὰ ἔξοδα
διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν ποζίθησαν κατὰ τὰ
τελευταῖα ἔτη παραπολὺ ως ἔξης φαίνεται.

Ἐτη 1835 11,730,000 λιρ. στερλίνας
1840 14,334,000
1850 15,947,000
1860 28,149,000
1870 22,335,000
1875 25,824,000
1880 26,033,000

Πολλά δύνανται νὰ ριθῶσιν ἀναμφιβόλως, εἰς μεί-
ωσιν. τῆς ἀντιθέσεως ταύτης. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη
πελλή ὑπῆρχεν ἡ αὐξησίς τῶν ἡμερομισθίων ἐν πάσι
τοῖς ἔργοις, οὕτω δὲ ὡς μισθός, τῶν στρατιωτῶν καὶ
ναυτῶν ἔδει νὰ αὔξηθη. Τὸ σιτηρέσιον τὸ διδόμενον
νῦν εἶναι καλλιτερὸν καὶ ἀνωτέρως αἴσιος. Ὁπλα καὶ
ἔφοδια ἐπιστῆς κοστίζουσι πολὺ περισσότερον, καὶ οὐ
διὰ τὰ πολεμικὰ πλοιαὶ δαπάνη εἶναι τοὺς μεγαλη-
τέρα. Ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅλην τὴν παραχώρησιν ταύτην,
ἡ αὔξησις εἶναι πραπόλου μεγάλη, καὶ εἶναι τὸ ἀπο-
τέλεσμα ἀδεστίμου πανεικοῦ φόρου. Τὸ ποσὸν τὸ παρ'
ἡμῶν πληρονόμενον πρὸς ἀμυναν ἡμῶν εἶναι λίγη δυ-
σκανάλογον πρὸς τοὺς κινδύνους οὓς διατρέχομεν, ἀλ-
λαῖς λέξει, τὸ πληρονόμενον ἀσφαλιστρὸν εἶναι
ὑπέρογκον.

Ἡ Γαλλία ἔχει διάφορον θέσιν, ἐσωτερικῶς καὶ
ἐξωτερικῶς ὑπέστη μεγάλας συγκαρασίες, καθ' ὃν
ὅμως ὀλίγην ἔσχε προστασίαν ἐκ τῶν στρατῶν αὐ-
τῆς. Ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς εἶναι νῦν εἰρήνη, τὸ συμφέ-
ρον αὐτῆς εἶναι ν' ἀναπτύξῃ τοὺς πόρους αὐτῆς, καὶ
ν' ἀνακτήσῃ ὅτι ἀπώλεσεν. Ἀλλὰ οὐ πρέργοκος στρα-
τιωτικὴ αὐτῆς δαπάνη ἐμποδίζει πᾶσαν οἰκονομικὴν
μεταρρύθμισιν. Ὁποίᾳ εὐδαιμονίᾳ ἐὰν ἡδύνατο νὰ
ἐλαττώῃ τὰ βάρη τὰ πιέζοντα τὸ ἐμπόριον τῆς χώ-
ρας τὰ ἀναγκάζοντα αὐτὴν νὰ διατηρῇ σχεδὸν ἀπα-
γορευτικὸν δασμολόγιον, καὶ τὰ οποῖα πρὸ πάντων
ἐλαττοῦσι τὴν παραγωγὴν αὐτῆς δύναμιν διὰ τῆς
ἀποτροπῆς τοσούτων ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς βιομηχανίας
καὶ τῆς χειροτεχνίας. Ἡ δαπάνη διὰ τὸν στρατὸν
καὶ τὸ ναυτικὸν τῆς Γαλλίας ηὔξησε κατὰ τὰ τελευ-
ταῖα ἔτη ὡς ἔξις:

Ἐτη	Ἐξοδα στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ
1845	16,600,000 λιρ. στερλίνας
1850	16,900,000
1860	25,600,000
1870	59,400,000
1875	26,900,000
1878	29,700,000.

Ὑπάρχει λυπηρότερον τοῦ νὰ βλέπῃ τις δύο κορυ-
φαῖς ἔθνη ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν διπλωματίαν ν' ἀναλλωνται: πρὸς
ἄλληλα εἰς τοιαύτην δαπάνην; Ἀλλ' οὐδὲ κρείτον
ἀποτέλεσμα δρῶμεν ἐὰν ἐπιθέωρήσωμεν τὴν στρατιω-
τικὴν δαπάνην τῶν ἄλλων ἔθνων. Ἡ Γερμανία, συγ-
κριτικῶς πτωχὴ χώρα, δαπανᾷ 20,000,000 λιρας
στερλ. κατ' ἔτος διὰ τὸν στρατὸν αὐτῆς. Ἡ Ρωσία
ἔχει στρατιωτικὴν δαπάνην 30,000,000 λιρῶν, τὴν
οποίαν ὁ λαός αὐτῆς διατελεῖ εἰς μεγίστην ἀδύναμίαν
νὰ διεσταται. Ἡ Ἰταλία καταστρέφεται καὶ διακιν-
δύμενει πάντας διὰ τὸν προσπαθεῖαν
νὰ πράξῃ διὰ τὸν πράττουσιν ἐπὶ τοῦ ἀντί-
κειμένου τούτου. Καὶ η Ἀντιρρία εἰς ἔτος χειροναρία
δια-
τελεῖ θέσιν. Τὶ δύναται γάτη γάρ τοις ἀνακοινωθεῖ δι-
λασθεῖ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ καταθλιπτικοῦ συστήματος,
τὸ ὅποιον φορτύρει αὐτὸν μὲν χρέον κολοσσαίων δια-

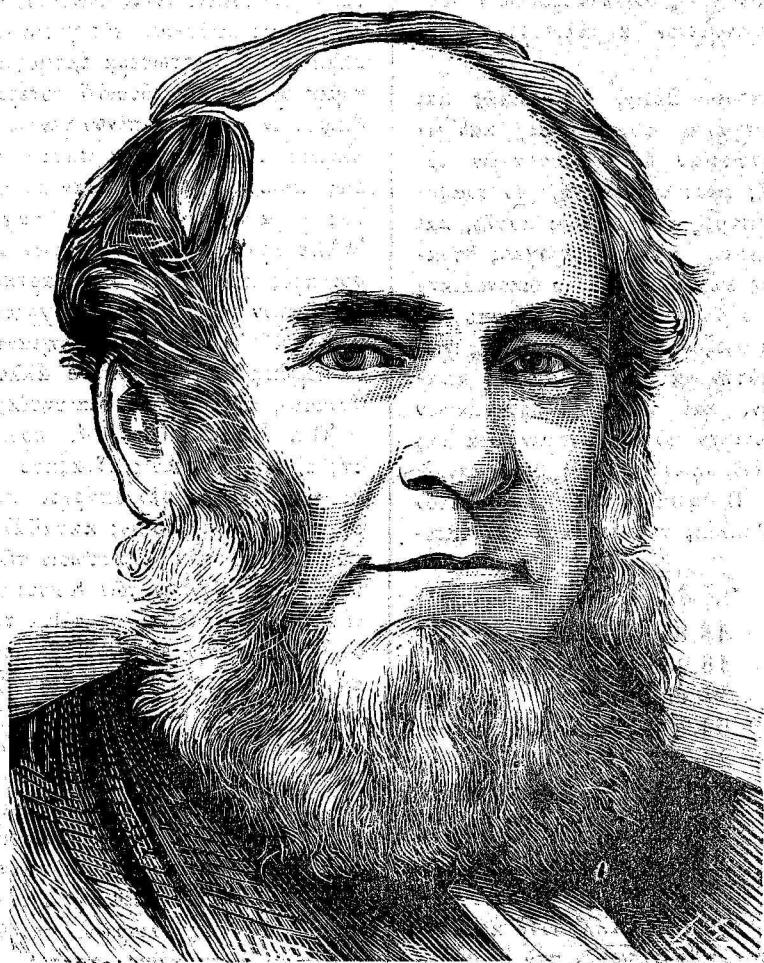
στάσεων; Δὲν δυνάμεθα ἄρχει γε νὰ προσφέρωμεν κρείτ-
τονας ἐγγυήσεις ἔκεινων τὰς ὥποιας νῦν χορηγούσιν ἡ
παρουσία τοσούτων μεγάλων στρατιῶν καὶ ναυτικοῦ; Πρέπει η βεσιλεία τῆς βίας νὰ ἔξακολουθῇ διὰ παν-
τὸς, καὶ η βασιλεία τοῦ νόμου διὰ παντὸς νὰ ἔξοδε-
λισθῇ; Είναι βεβαίως ἄξιον προσοχῆς κατὰ πόσον
τρόπον, καὶ μέχρι πόσου, οἰασμήποτε τροποποίησις
δύναται νὰ συντελεσθῇ εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῶν
ἔθνων, χωρὶς διακινδύνευσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν,
ἢ, καὶ εἰ δύνατόν τον, τῆς σχετικῆς αὐτῶν δυνάμεως.

Ἀναμφιβόλως ὁ πρῶτος καὶ κύριος ὄρος πρὸς δια-
τήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἀποτροπῆς τοῦ πολέμου με-
ταξὺ τῶν ἔθνων, εἶναι ἀνώτερος της βεθμὸς δημοσίας
τύμπης, γενναιότερον, εὐεργετικώτερον πιεύμα πρὸς τ'
ἄλλα ἔθνη, συνετωτέρα ἐκτίμησις τῶν ἀληθῶν ἡμῶν
συμφερόντων, καὶ εύσυνηδητοτέρα προσοχὴ εἰς τὴν εὐ-
δαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπινου γένους οἰασμήποτε φυλῆς ἢ
κλίματος. Εάν ταῦτα πάντα γίνωσι, θέλομεν ἴδει-
τας πολιτικὰς ἔριδας λίαν ἐλαττομένας, καὶ πολ-
λὰς τερατώδεις δυσκολίας ταχέως ἀποσθούμενας.
Ἄλλα πρὸ τῶν κυρίων τούτων ὄρων, εἰσὶ δύο μέθο-
δοι πρὸς ἀποτροπὴν καὶ παρακώλυσιν τοῦ πολέμου,
τῶν ὅπιών των ἔδει νὰ γίνηται χρῆσις ἀγενούμενης
ἢ φόρου. Ο μὲν εἶναι ἡ σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν
ἐν Εὐρώπῃ ἔξοπλωμάν, ο δ' ἄλλος ἡ παραδοχὴ, ὅπότε
δύνατόν τον, τῆς διεθνοῦς διαιτησίας.

Ο κ. Ερρίκος Richard, πρὸς δύν πολλὰ ὄρείλει η
τῆς εἰρήνης ὑπόθεσις ἐδράζατο τῆς εὐκαιρίας μιᾶς
στιγμῆς καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει πόλεμος εἰς οὐδὲν μέ-
ρος τῆς Εὐρώπης ὅπερας καταβάλῃ ἀμεσόν τινα προ-
πάθειαν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἔξοπλωμάν, εἰδο-
ποιῶν τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅπι τῇ 15 Ἰου-
νίου θέλει προτείνει. — «Ινα ταπεινὴ αἰτησίς ἀπευ-
θυνθῆ πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλεύτητα παρακαλοῦσα
αὐτὴν νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξω-
τερικῶν Υπουργὸν αὐτῆς νὰ ἔληγει εἰς συνενόησιν πρὸς
τὰς ἄλλας δυνάμεις, ὅπως κατορθώσῃ ἀμοιβαίαν καὶ
ταύτοχρονον ἐλάττωσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἔξοπλωμάν.»
Παραπόλι θά ἦτο ἀν προσεδόνα τις ἵνα τοιαύτη πρό-
τασις ψηφισθῇ, η καὶ ἐάν ἐψήφιζετο, ὅπι θήλει φέρει
εἰς μέγα πρακτικὸν ἀποτέλεσμα, διότι θά ἦτο λίαν
δύσκολον νὰ κατορθωθῇ ἀμοιβαία ἢ ταύτοχρονος
ὑφεσιν τῶν ἔξοπλωμάν, τοσούτων διάφορος εἶναι η
πολιτικὴ κατάστασις παντὸς κράτους ἐν Εὐρώπῃ.
Μάλλον πειρωρισμένον καὶ πρακτικώτερον χαρακτήρα
εἶχεν η πρότασις τοῦ Κόβδεν τὸ 1851 καθ' ἣν η
ἀπηγμήνετο ἀναφορὰ πρὸς τὴν A. M. παρακαλοῦσα
αὐτὴν ὅπως παραγγείλῃ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υ-
πουργῷ Αὐτῆς νὰ συνενοηθῇ μετὰ τῆς Εαλλικῆς Κυ-
βερνήσεως καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἔμποδίσῃ εἰς τὸ
μέλλον τὴν ἀμιλλαν ἐκείνην ἐν πόλεμικαις παρα-
σκευαις ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἥτις μέχρι τούδε ὑπῆρχεν
η πολιτικὴ τῶν δύο κυβερνήσεων, καὶ νὰ προαγάγῃ,
εἰ δύνατόν τον, ἀμοιβαίαν ἐλάττωσιν τῶν ἔξοπλωμάν.
Ἄλλας καὶ η πρότασις ἐκείνη ἀπεσύρθη. Ἡ ήθικὴ ἐπιρ-
ροὴ δύμως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου

εῖναι μεγάλη, διότι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ἀπὸ καροῦ εἰς καρὸν νὰ ἔξεγείρεται οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλ' ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἀλπῆς καὶ ζωρὸν αἰσθημα κατὰ τοῦ κακοῦ τοῦ συνδεομένου πρὸς τὸ ἄπειρον καὶ δαπανηρὸν σύστημα τῶν ἔξοπλισμῶν. Οἱ κόσμος δεῖται εἰρήνης δὲν θὰ εἴχε δ' ἀντίρρησιν καὶ εἰς μεγάλους ἔξοπλισμοὺς ἐὰν οὕτως ἔφερον εἰς εἰρήνην, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τοιοῦτον ἀποτέλεσμα: ὡς πᾶσα πείρα ἀποδεικνύει ἔνοπλος εἰρήνη εἶναι πόλεμος. Μεγάλοι στρατοί, ἐὰν μὴ πάντοτε ὥστε ἀπειλή δι' ἀλλὰ κράτη εἰσὶ πάντοτε, λίγη ἐπικίνδυνα μέσα ἐν ταῖς χερσὶν ἀμφιβόλου διπλωματίας. Εάν τε ἡ μὴ ἀμοιβαία τις

πρό τινων ἔτῶν ἀπὸ φοβεροῦ πολέμου μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡδη κατὰ τὸν Ιούνιον τοῦ 1849 ὁ Κόβδεν ἐπρότεινεν ν' ἀπευθυνθῇ ἀναφορὰ εἰς τὴν βασίλισσαν, παρακληδοῦσα αὐτὴν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις προσκαλοῦσα: αὐτὰς νὰ «συντελέσωσιν εἰς σύναψιν συμβάσεων δι' ὧν γὰ δεσμεύωνται ἐν περιπτώσει παρανοήσεως μὴ δυναμένης νὰ διευθετηθῇ διὰ φιλικῶν διαιπραγματεύσεων, νὰ ἀναφέρωσι τὴν ἀμφισβητουμένην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀστόφασιν διαιτητῶν», ἀλλ' ἡ πρότασις ἐκείνη ἀπερρίφθη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτάτων διὰ πλειονόψηρίας 176 κατὰ 79. Η πρότασις τοῦ κα Richard

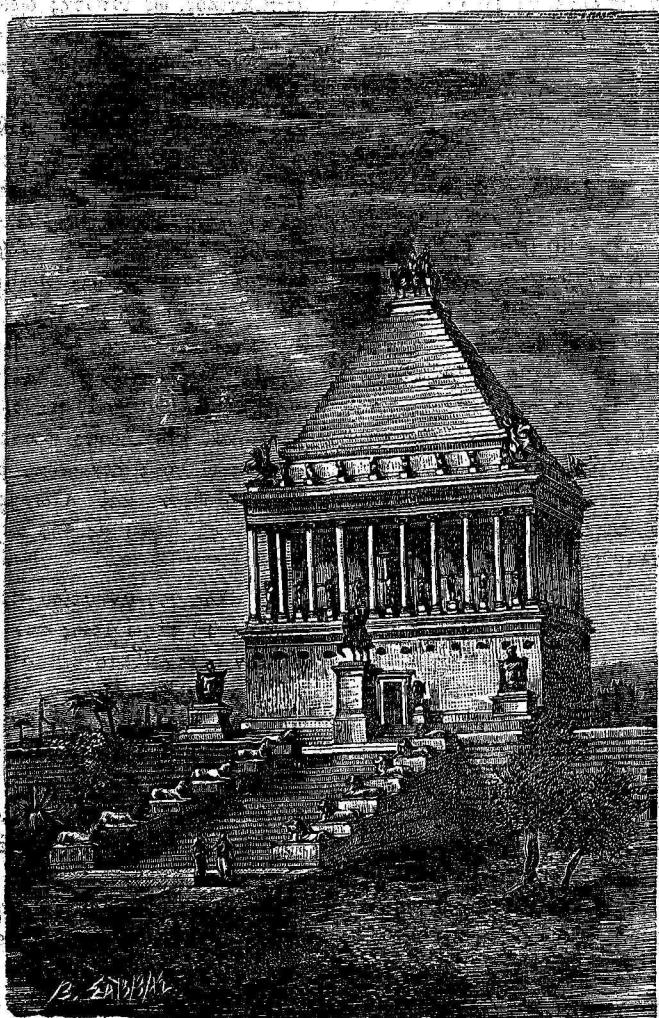
Ἐρρίκος Riebard, μέλος τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοδουλίου.

ἢ ταῦταχρονος ἐλάττωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν ἔξοπλων σμῶν εἶναι δύνατη, δύνατὸν δύμως εἶναι νὰ ἐπιτευχθῇ σημαντικὴ ἐλάττωσις ἐν τῇ δαπάνῃ τοῦ βασιλείου τῆς Ἀγγλίας. Ας δεῖξωμεν τὸ καλὸν ἐπὶ τούτου παραδειγμα. Ετέρα μέθοδος πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου εἶναι σταθερωτέρα ἀπόφασις εἰς προσφυγὴν, ἐν περιπτώσει ἔριδος, εἰς τὴν διεθνῆ διαιτησίαν. Πολλὰ κράτη προσέφυγον εἰς τὴν μέθοδον ταύτην καὶ ἔσχε τὰ εὐτιχέστερα ἀποτέλεσματα, ἔσωσαν δὲ καὶ τὴν Ἀγγλίαν,

δύμως ἐν ἔτει 1873, καθ' ἣν ἀναφορὰ Φ' ἀπολυθύνετο εἰς τὴν βασίλισσαν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐπενεγχθῶσι βελτιώσεις εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον, καὶ νὰ καθιδρυθῇ ἡ διεθνῆς διαιτησία, ἐγένετο δεκτὴ διὰ πλειονόψηρίς 98 κατὰ 88. Πλὴν τούτου ἐγένετο τι διὰ διπλωματικῶν μέσων πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς διαιτησίας. Κατὰ τὰς συνόδους τῶν Παρισίων διὰ τὴν γενικὴν Συνθήκην τῆς Βιρήνης ἐν ἔτει 1856, μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, πρωτόκολλον ὑπεγράφη, τῇ προτά-

σει τοῦ λόρδου Κλάρενσθν καθ' ὅ — «Οἱ πλήρεες οἰοι δὲν μιστάζουσι νὰ ἔκφράσωσι, ἐν δύναμι τῆς κυβερνήσεως, αὐτῶν, τὴν ἐπιθυμίαν διπος Κράτη μεταξὺ τῶν ὄποιων σπουδαῖα περανθήσεις ἥδηνατο νὰ ἐγερθῇ, ἔδει, προτοῦ προσφύγωσιν εἰς τὰ δπλα, νὰ ἀποτείνωνται, ἐφ' οὐν κι περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψωσι, εἰς τὰς ἀγαθὰς ἐκδούλεύσεις τῶν φιλικῶν Δυνάμεων». Πλὴν τούτου μέρφον καταχωρίθη ἐν τῇ Γενικῇ Συνθήκῃ καθ' ὅ — «Ἐάν, μεταξὺ τῆς ΥΨ. Πύλης καὶ μιᾶς ἡ πλειόνων τῶν ἀλλων ὑπογραφασῶν δυνάμεων ἐγερθῇ φιλονεικία δυναμένη νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν

νεκρόν. Ἐνῷ προέβαινον αἱ διαπράγματεύσεις πρὸ τοῦ
μεταξὺ Λύστρίας, Πρωσίας καὶ Ἰταλίας πολέμου,
ὅ κόμης Κλάρενσδων, ἐν ἐπισήμῳ τοῦ ἔγγραφῷ πρὸς
τὸν κόμητα Cowley, τῇ 2 Μαΐου 1866, εἶπεν, «Ἄι
τρεῖς δύναμεις νῦν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ πολέμου ἑκά-
στη ἐπισήμως διακήρυξαν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἐπιθετικάς
προθέσεις κατὰ τῆς ἑτέρας ὅτι ἑκάστη ὁπλίζεται μό-
νον προσδοκῶσα ἐπίθεσιν κατ' αὐτῆς· ἡ χυδέρνησις
τῆς Ἀνάστης θώ υπηγόρευεν ἐπομένως ὅπως, ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἡ Γαλλία, ἐνεργοῦσαι κατόπιν τῶν ἐπανει-
λημμένων τούτων διαβεβαιώσεων, καὶ ἐπικάλού-

B. ED 383A2

Τὸ Μαυσωλεῖον.

διατήρησιν τῶν σχέσεων αὐτῶν, ή Ὅψ. Πύλη καὶ
ἐκάστη τῶν δυνάμεων τούτων, προτου προσφύγη εἰς
τὴν χρῆσιν τῆς βίας, ἔδει νὰ παρασχῃ τοῖς λοιποῖς
συμβαλλομένοις τὴν ἐύλατρίαν νὰ εμποδισθεῖ τὸ οὐ-
τοῦ ἑπακρόν διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτῶν.» Εἶναι
ἀληθὲς ότι η σύνταξις τῶν δρών καὶ πρωτοκόλλων
τούτων καὶ συνθήκων δὲν εμποδίζει τοὺς πολλοὺς
πολέμους οἵτινες ἀτυχῶς συνέβησαν ἀπὸ τοῦ 1856.
Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως γίνωστε γράμμα

μεναι τὴν Διακήρυξιν τῶν Ηαρισίων, ἢ
ἀποτελούμεναι εἰς τὴν τιμὴν, τὸ χριστιανικὸν αἴσθημα,
καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῶν τριῶν δύναμεων, προ-
καλέσωσιν αὐτάς νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ καθός τως
καὶ νὰ διακηρύξωσιν ὅτι ἡ δύναμις ἔκεινη ἡτις ἐπέ-
μενε ἄνευ ἰκανοῦ λόγου εἰς πρόκλησιν ἀδικαιολογήτου
πολέμου, πρέπει ἐνόπιον τοῦ μόνου τῆς Ἀγγλίας καὶ
Γαλλίας, ἀλλα σύμπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κό-
σμου, νὰ θεωρηθῇ υπερβούνος δι' ὅλα τὰ ἀτυχήματα

τὰ ὅποια θὰ ἐπροέξειν». Είναι τωόντι ἀπειρούς αἰτίας ἡ συσσωμάτωσις τῶν πόθων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐν δημοσίῳ πρωτοκόλλῳ καὶ συνθήκῃ, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ αρχὴ θήσις, πότε ἐλαβεῖν ἐνρωπαϊκὸν κύρος θέλει, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, καταστῆ υποχρεωτικὸν αἰτία μια δημοσίᾳ πολιτικῇ καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

‘Ο πόλεμος είναι λέπαν θάρρος καὶ δικτανθρός δπως διὰ παντὸς μείνη ὡς τρόπος διευθετήσεως ἐθνικῶν διαφορῶν. Εἰς τὸν Κρηταϊκὸν πόλευον ἐθυσιασθήσαν 780,000 πολύτεμοι ὑπάρχεσσες καὶ 340,000,000 λίρας στερλ. ‘Ο πόλεμος ἐν Ιταλίᾳ τὸ 1859, ἀπῆτησε τὴν Θυσίαν 45 ἢ 50 χιλιάδων ἄνδρων καὶ 60,000,000 λιρῶν. ‘Ἐν τῷ φοβερῷ πολέμῳ μεταξὺ τῶν Ἡνωμένων καὶ Ὁμοσπόνδιῶν κρατῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν ἔτει 1861—3 ἐδαπανήθησαν 800,000 ὑπάρχεις καὶ περὶ τὸ ἐν δισεκατομμύριον λιρῶν στελλ. ‘Ἐν τῷ πολέμῳ τοῦ Σλέσβιγ Χόλσταϊ τὸ 1864, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ μεταξὺ τῆς Πρωσίας, Αὐστρίας καὶ Ιταλίας τὸ 1866, αἱ ἀπώλειαι ὑπῆρχαν 50,000 ἄνδρες καὶ 73,000,000 λίρας στερλ. ‘Ο Γαλλογερμανικὸς πόλεμος τὸ 1870—71 ἐστεύειν εἰς τὸν ἄδην ἀπειρον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, καὶ κατέστρεψε ἐν δισεκατομμύριον περιουσίας. ‘Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ μετρήσῃ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κακὰ τὰ προτυγινόμενα τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην, τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Τίς δύναται νὰ εἴπῃ τὰ παθήματα τὰ ὅποια συνεπάγει εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄφραν; Τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν φρίκην πεδίου τινος μάχης; Τίς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τοὺς πικροὺς καρποὺς τοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς ἥπικῆς τῶν ἐθνῶν;

Πολιτική ἄγουστα εἰς τοιαῦτα ἀποτελέσματα δεν δύναται ν' ἀφεθῇ ἐλευθέρα εἰς τὴν πορείαν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νεωτέρας προόδου· ἀλλ' ἔχω μεν πίστην εἰς τὴν ήδηκήν πρόδοδον καὶ εἰς τὸν τελικὸν θριάμβον τῆς αἰώνιου ἀληθείας. Πάντες οἱ ποθοῦντες τὴν εὑδαιμονίαν ἐν τῷ ἐμπορῷ καὶ τῇ βιομηχανίᾳ, πάντες ἡ ἐμπνεόμενοι ἐξ ἔνθουσιασμοῦ περὶ παντὸς ἀγνοῦ καὶ iεροῦ, ἃς ἐπιμεινῶ καὶ οὐ μεγας σκοπὸς τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν ἐπιτευγμάτων. Ἡ Εἰρήνη ἐλεύσεται ὅσον οἶδον τις πλησιέστερον ἀποδιάκουστα τὸν βεστολογίγον "Αρην.

TO MARYMAEION

'Αρτεμισία, οὐχὶ ἡ γνωστὴ ἢ περίφημος ἐκείνη Βάσιλισσα τῆς· 'Αλιζχραντοῦ, ἥτις συνέστρεψε τῷ Εὔρηχ ἢ ἐπεδείξατο ἀνδρίαν ὅμοιαν τῇ συνέσει αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν πολλῷ μεταγενεστέραν, διάσημην· καὶ αὐτὴν ἀνούχη τοσοῦτον ἐπὶ ἀνδρίαν καὶ σύνεσι, ὅσον ἐπὶ οὐλανδρίᾳ καὶ φιλαδελφίᾳ, ἐγένετο ἔτι γυνωστότερά ἐν τῇ ιστορίᾳ διὰ τῆς αἰκοδομῆς μυημένου καταλεχθέντος ἐν τοῖς ἐπτά τοῦ κόσμου δεκάμασι καὶ πρὸς απαθανάτισιν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συζύγου αὐτῆς Ναυσιάλου Ναυσιόλειου κληθήντος· Ο Ναυσιάλος ἀντός ἐβασιλεύεν

Αλικαρνασσῷ ἀπό τοῦ 377-353 ἐκατέστη δια-
βόντος ἐπὶ χρυμάτων πάλιν τὰ θυντέακαν οὐδενὸς
ἀπείχετο κατὰ Θεόπομπον Οὐδεὶς γάλλος τῶν ποιημένων
τῶν λαῶν καθ' Ὁμηρον ἔσχεταις· οὐαὶ πέπιπθειοτάτα
εἰς τὸ κεῖρον ἐνχρόνῳ ποιηντὸν τούς, οὗτον οὗτος, διατίς
καὶ παρά τινον ἀπονήτακόντων εὔλερθρον φόρον! Πινεκα-
τῆς ἀπληπτίας ποιού ταῦτας αἰνάγειν ἀπείσους χρη-
μάτων θητευεῖν τὸν ὄμως πλειστα ἐδεκαπέντα εἰς καλ-
λωπισμὸν Ικανοτάτησμάν τῆς πόλεως· Ἀλικαρνασσοῦ,
ἐνθα εἴχε τὴν ἑδρανούστατην τοικενίδην

Αλλ' ἂν δὲ Μαυρίωνος, ὡς, θηγεών ήτο φιλόδοξος καὶ
ἀρπακτικός, ὡς ιδιώτης ὄμως καὶ δὴ ὡς ἀδελφὸς καὶ
σύζυγος φαίνεται διεῖ ήτο ἀριστος καὶ κάλλιστος.
Απόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὁ πρὸς αὐτὸν ἔρως τῆς
Ἀρτεμισίας, ητὶς τοσούτον ἐθρήνησε τὸν θάνατόν του,
καὶ τοσαύτην ἡθικὴν βαθυτάτην λύπην ἐπ' αὐτῷ,
ῶστε δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀπέθυνεν ὑπὸ^{το} φθίσεως. Η ἀρτεμισία μάρτως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
περιλημένου αὐτῆς Μαυρίωνος μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς
συνήθεις ἐνδείξεις τοῦ πενθούς, ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ πά-
θους καὶ τῇ θλιψεως, ἀνέμιξε τὰ δυτᾶ καὶ τὴν κόνιν
τοῦ συζύγου μετὰ μύρων, τὰ ἔτρψεν εἰς κόνιν, τὰ
ἀνεκάτωσεν ἐν ποτηρίῳ μετὰ ὑδατος καὶ κατέπιεν
αὐτά! Αμέτως δὲ μετ' ὅλιγον ἀπεφάσισε ν' ἀποθανα-
τισῃ τὸ ονομα τοῦ Μαυρίωνος διὰ πολυτελοῦς μη-
μείου καὶ πρὸς τοῦτο προσεκάλεσε τοὺς διασημοτά-
τους τῶν τότε τεχνιτῶν, τὸν Σκόπτην, τὸν Βρύαξιν,
τὸν Τιμόθεον καὶ Λεωχάρην καὶ ἀνέθηκε τὴν διεύ-
θυνσην τοῦ ἔογου εἰς δύο ἀρχιτέκτονας τὸν Φιλέα καὶ
Σάτυρον.

Ο σλος του μυημείου περιβόλος συνίστατο ἐκ 411 ποδῶν. Τὸ κάτω μέρος του Μαυσωλείου, δπερ ἐλέγετο πτερόν, ἐστηρίζετο ἐπὶ 36 κιόνων καὶ εἶχεν 25 πήγεων ὑψος. Ἀνωθεν τοῦ πτεροῦ ὑπῆρχε πυραμίς ἰσούψης αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν κορυφὴν συστελλομένη, εἰς ἣν ἀνῆγον 24 βαθμίδες. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἦτο τέθριππον παριτταν σὸν Μαυσωλὸν. Τὸ ὕψος τοῦ μυημείου ἦτο 140 ποδῶν. Τὸ Μαυσώλειον δὲν συνετελέσθη ζώστης τῆς Ἀρτεμισίας, διότι δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μαυσώλου ἀπέθανεν ἀλλ' οἱ ἀναλαβόντες τὸ ἔργον τεγμάτῳ ἀπέφασισαν να φέρωσιν αὐτὸν εἰς πέρχη, διότι ἐμπλέει καὶ δοστεῖ αὐτοὺς μᾶλλον ἡ τὸν Μαύσωλον, δ' ὅν πηγεῖ.

Το Μαυρικεύμνη, όπου πάντα τὰ πολυτελῆ μηνιγγίσια ἐλάμβανον τὸ ὄνομά των, ἐσώζετο σῶν μέχρι τοῦ δεκάτου μ. Χ. αἰώνας, ὅτε ὑπέστη καὶ τούτο μετά τῆς Ἀλιξαράσου τὴν ἐπὶ τῶν πόλεων τῆς Ἀσίας ἐντεκμψασαν τελείαν καταστροφήν ἐξ τῶν ἐπιδρομῶν κατ τῶν σεισμῶν.

Περὶ τοῦ Μαυσωλοῦ, τῆς Αστεμίστας καὶ τῶν τυχῶν τοῦ Μαυσωλείου πλειότερα. Ήχ. διαλαβώμεν ἐν ιδίῳ τεύχει περὶ λαμβάνονται διά πολλῶν τχ ἐπτά τῆς αρχαιότητος. Θαύματα.

ရွှေတေသန ကျင့်ချောက် ပေါ်ပေါ် မြန်မာ